

[Jørgen Gram.]

lægge arbejdet og være ligesom kærnen i det hele.

Jeg vil gerne bede den højtærede finansminister bekræfte, om ikke også han finder det rimeligt, at en repræsentant for trafikministeriet, under hvilket dog hele elektricitetsforsyningen, og hvad dermed står i forbindelse, sorterer, bliver knyttet til kommissionen på fremtrædende måde.

Det har været fremme, at vi her i Danmark desværre, til trods for at vi har vor verdensberømte sagkyndige, var kommet bagefter Norge og Sverige. Dette spørgsmål har også været behandlet i udvalget, og tilsyneladende ser det ud til, at både Norge og Sverige i dette øjeblik er videre fremme end vi. Derfor har det glædet os og virket beroligende af professor Bohr at få at vide, at han tillægger den overenskomst, der er sluttet med England og USA, en meget stor betydning, og at denne overenskomst, der på grund af forskellige forhold ikke har kunnet blive afsluttet før, når den først er kommet i gang, med eet slag vil føre os så vidt frem, at vi straks kommer i første linie.

Også spørgsmålet om uddannelsen af unge, som vi kan gøre brug af på dette område, har været fremme i udvalgets arbejde. Jeg synes, det her skal nævnes, at der var enighed hos vore sagkyndige om, at det var et meget vigtigt punkt; det burde gribes an straks, og da tilgangen naturligvis må være frivillig, burde det hurtigst muligt gøres klart for den ungdom, der søger teknisk og videnskabelig uddannelse, at der her er virkelige fremtidsmuligheder af format for mange og på mange områder.

Det glæder mig som sagt, at dette så tydeligt blev slået fast, og jeg håber, at tilgangen må blive betydelig. Det er såvidt mig bekendt først fornylig, at dette vigtige spørgsmål har fundet øre hos de kompetente. Jeg vil håbe, at uddannelsen af unge danske videnskabsmænd og teknisk sagkyndige både herhjemme og i udlandet fremmes stærkest muligt, så vi kun i ringe grad skal være henvist til udenlandske eksperter.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget med de af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Foss: Rigsdagen har jo tidligere beskæftiget sig med radioaktive stoffer, men det er vel ved dette lovforslags behandling første gang, folketinget beskæftiger sig med en praktisk udnyttelse af atomenergien på et videre område.

Jeg skal ikke uddybe det, der er udtalt af tidligere ordførere; jeg kan stort set slutte mig til det, der er blevet sagt. Jeg må dog måske have lov til at understrege, at denne kommission, der nu skal beskæftige sig med tingene, dels skal beskæftige sig med videnskab, dels og ikke mindst med teknisk forskning, og ved teknisk forskning forstår vi simpelthen, at den foretager de nødvendige undersøgelser og forberedelser til en praktisk anvendelse af atomenergien.

Nu skal man jo ikke blæse det, vi gør her, op til noget særlig stort. Der sidder allerede en kommission, og det eneste, der i virkeligheden sker, er, at denne kommission bliver lovfæstet og får et noget mere udvidet kommissorium, end den havde i forvejen. Den har allerede gjort et betydeligt forberedende arbejde, idet den bl. a. har medvirket til de aftaler om samarbejde med England og Amerika, som foreligger.

Jeg hilser med glæde, at vi nu har fået dette lovforslag frem og forhåbentlig kan få det vedtaget, og at kommissionen kan gå videre i sit arbejde — det er jo det, det drejer sig om — eventuelt suppleret med nogle medlemmer, men forhåbentlig ikke for mange. Vi har brug for en handledygtig kommission, som hurtigt kan bringe os et stykke videre frem ad vejen.

I denne forbindelse har jeg, som andre, lagt mærke til, at man fra visse sider bebrejder ministeriet, at vi ikke er nået videre med atomarbejdet her i landet. Jeg kan ikke slutte mig til disse bebrejdelser. Jeg mener, at man bør tage i betragtning, at vi her i landet har begrænsede ressourcer, og at det er ganske overordentlig store midler, der skal til for at føre disse ting frem og til de forsøg, der gøres i andre lande, og det ville være letsindigt af os at kaste os ud i en storstilet praktisk udnyttelse af atomenergien på et tidspunkt, da man ikke har gjort de fornødne erfaringer. Det vil være rimeligt, at man her i Danmark anerkender størrelsesforholdene; vor tur kommer efterhånden. Jeg har den største fortrøstning til, at den